

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชนี้ เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุและผลในด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา โดยแบ่งตัวแปรที่ศึกษาเป็น 3 กลุ่มใหญ่ 1) ตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุสองกลุ่ม คือ ตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม ตัวแปรจิตลักษณะ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต 2) ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา และความสำเร็จในการศึกษา 3) ตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมหรือภูมิหลังของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส และสาขาวิชาที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 4 ประการ ซึ่งได้เสนอมาแล้วนั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้เลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสมมติฐาน กล่าวคือ การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติเชิงบรรยาย คือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่ามัธยฐาน (Median) และพิสัย (Range) โดยคำนวณจำนวนและร้อยละกับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal) ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio) หรืออันดับ (Interval) เมื่อต้องการแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจะแปลงตัวแปรเหล่านี้ใหม่โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นค่าแบ่ง คือ ต่ำสุดถึงมัธยฐานให้เป็นค่าต่ำ หรือน้อยในตัวแปรใหม่ และค่าสูงกว่ามัธยฐานจนถึงสูงสุดให้เป็นค่าสูงหรือค่ามากในตัวแปรใหม่ การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และ 2 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางและสามทาง (Two-Way and Three-way analysis of variance) การทดสอบสมมติฐานที่ 3 และ 4 ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) นอกจากนี้ กรณีพบนัยสำคัญของความแตกต่าง กรณีเปรียบเทียบมากกว่า 1 คู่ จะใช้สถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ซึ่งจะกระทำทั้งในกลุ่มรวมและองค์ประกอบเพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนที่สุด การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณโดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

ลำดับต่อไปนี้จะเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจากการพิจารณาลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นเป็นการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับผลการวิเคราะห์

ข้อมูลที่พบนัยสำคัญทางสถิติ จะแสดงด้วยสัญลักษณ์ * แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และเปอร์เซ็นต์ทำนายที่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ ก็จะใช้สัญลักษณ์ * ด้วย

ตอนที่ 1 ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งเข้ารับการอบรมเข้มข้นวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จากสาขาวิชาต่างๆ จำนวน 12 สาขาวิชา สาขาวิชาละ 40 คน โดยแยกเป็นเพศชาย 20 คน เพศหญิง 20 คน จำนวน 480 คน

เมื่อพิจารณา จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมหรือภูมิหลัง เป็นดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะชีวสังคม

ลักษณะทางชีวสังคม	ค่าสถิติ	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	240	50.00
หญิง	240	50.00
อายุ		
22-33 ปี	239	49.80
34-66 ปี	241	50.20
อาชีพ		
เกษตรกรรวม	24	5.00
รับจ้างรายวัน	35	7.30
ค้าขาย-ธุรกิจ	66	13.80
รัฐวิสาหกิจ	29	6.00
รับราชการ	169	35.20
อื่นๆ	138	28.80
ไม่ประกอบอาชีพ	19	4.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางชีวสังคม	ค่าสถิติ	
	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	211	44.00
สมรส และอยู่ด้วยกัน	243	50.60
สมรส แต่แยกกันอยู่	14	2.90
หม้าย หย่า	12	2.50
สาขาวิชาที่ศึกษา		
12 สาขา สาขาวิชาละ 40 คน	480	100

จากตารางที่ 4.1 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย และเพศหญิง จำนวนเท่ากัน (เพศละ 50.00%) เป็นกลุ่มอายุ 34-55 ปี ร้อยละ 50.20% กลุ่มอายุ 22-33 ปี ร้อยละ 49.80% ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ 35.20% มีสถานภาพสมรส และอยู่ด้วยกัน 50.60% เป็นโสด 44.00% ศึกษาในสาขาวิชา จำนวน 12 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาการจัดการ นิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ พยาบาลศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ มนุษยนิเวศศาสตร์ รัฐศาสตร์ ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาละ 40 คน รวม 480 คน (100%)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต

ในการวิจัยครั้งนี้ จะมีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา โดยใช้สถิติ 2 ชนิด คือสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง และ 3 ทาง (2-3 way ANOVA) และสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) โดยจะวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้ คือ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับของตัวแปรอิสระกลุ่มต่างๆ การวิเคราะห์ส่วนนี้ทำใน 3 รูปแบบคือ

รูปแบบที่หนึ่ง ใช้ตัวแปรอิสระ กลุ่มสถานการณ์ทางสังคม ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการส่งเสริม วิเคราะห์ในส่วนรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต

รูปแบบที่สอง ใช้ตัวแปรอิสระ กลุ่มจิตลักษณะได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต วิเคราะห์ในส่วนรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต

รูปแบบที่สาม ใช้ตัวแปรอิสระ ความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรทางชีวสังคม ซึ่งนำเข้าวิเคราะห์ครั้งละ 1 ตัวแปร จนครบทุกตัว การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ทำการวิเคราะห์แบบรวม (Total) และแบบก้าวหน้า (Forward) ด้วยตัวแปรทำนาย จำนวน 3 ชุด ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการวางแผนชีวิตรวม และรายด้าน ผลการวิเคราะห์เสนอไปตามลำดับที่กล่าว ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา ที่มีลักษณะสถานการณ์ทางสังคมต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง รูปแบบที่หนึ่ง คือ พิจารณาความแปรปรวนของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต ของนักศึกษาฯ ตามตัวแปรอิสระสถานการณ์ทางสังคม 3 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการส่งเสริม

พฤติกรรมการวางแผนชีวิต หมายถึง การเตรียมการ การกำหนดทิศทาง การกำหนด เป้าหมาย ในชีวิตล่วงหน้าสำหรับบุคคล เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการในอนาคตของตนว่าจะทำอะไรที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แล้วพิจารณาตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้ทุกอย่างที่ได้เตรียมการไว้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีเป้าหมายและผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ศึกษาครั้งนี้ มี 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านครอบครัวการวัดพฤติกรรมการวางแผนชีวิต ใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 20 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 44 ถึง 120 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.00 คะแนน

การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์ ด้านวัสดุสิ่งของหรือบริการ และด้านข้อมูลข่าวสาร จากสมาชิกในครอบครัว บิดา มารดา เพื่อนเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน ในการมีส่วนช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการวางแผนชีวิต การวัดการสนับสนุนจากครอบครัว ใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 12 ถึง 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.73 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.59 คะแนน ค่ามัธยฐาน

เท่ากับ 48.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงกว่า 48.00 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากทางครอบครัวมาก ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ 48.00 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากทางครอบครัวน้อย

การมีแบบอย่างที่ดี หมายถึง การที่นักศึกษารับรู้ถึงพฤติกรรม วิธีการ ตลอดจนแนวปฏิบัติและประสบการณ์ต่างๆ จากตัวแบบที่กระทำดี รับผิดชอบ มีวินัย มุ่งมั่นในเป้าหมายที่ชัดเจนและประสบความสำเร็จ การวัดการมีแบบอย่างที่ดี ใช้แบบวัดประเภตมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 27 ถึง 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.53 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.51 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 47.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงกว่า 47.00 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีมาก ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ 47.00 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีน้อย

การเข้ารับการสอนเสริม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมการสอนเสริมในแต่ละชุดวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอนเสริมให้กับนักศึกษาที่มีความพร้อม ณ ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด โดยคณาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มหาวิทยาลัยมอบหมายจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ การให้บริการตอบคำถามข้อข้องใจของนักศึกษา ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ครั้งต่อ 1 ชุดวิชา ซึ่งนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความพร้อม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด การวัดการเข้ารับการสอนเสริม ใช้แบบวัดประเภตมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 13 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 13 ถึง 78 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.98 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.88 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 55.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงกว่า 55.00 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่ตระหนักถึงประโยชน์ของการเข้ารับการสอนเสริมมาก ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ 55.00 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่ตระหนักถึงประโยชน์ของการเข้ารับการสอนเสริมน้อย

ด้านตัวแปรตามของการวิเคราะห์ จะทำการวิเคราะห์ในส่วนรวมของพฤติกรรม การวางแผนชีวิต และแต่ละด้านของพฤติกรรมวางแผนชีวิต ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านอาชีพ และ 3) ด้านครอบครัว

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม และองค์ประกอบแต่ละด้าน พิจารณาจำแนกตามการได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต พิจารณาตามสถานการณ์ทางสังคม 3 ประการ

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเอฟ (F)							เปอร์เซ็นต์ ทำนาย
		การได้ รับการ สนับสนุน จากคน รอบข้าง (ก)	การมี แบบ อย่าง ที่ดี (ข)	การเข้า รับการ สอน เสริม (ค)	(ก) X (ข)	(ก) X (ค)	(ข) X (ค)	(ก) X (ข) X (ค)	
การวางแผน ชีวิต และ องค์ประกอบ	(คน)								
การวางแผน									
ชีวิต (รวม)	480	18.94***	15.56***	53.57***	1.40	<1	1.83	<1	28.4
ด้านการศึกษา	480	11.71***	5.19*	64.89***	3.63	1.16	1.18	<1	24.8
ด้านอาชีพ	480	16.93***	13.51***	19.79***	<1	<1	1.77	<1	19.0
ด้านครอบครัว	480	6.77**	9.72**	17.50***	<1	<1	<1	<1	13.1

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 **มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์โดยใช้พฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม เป็นตัวแปรตาม เมื่อจำแนกตามสถานการณ์ทางสังคมทั้ง 3 ด้าน คือ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิต แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปร ทั้ง 3 ตัวแปร คือ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ทั้งสองด้าน หรือครั้งละสามด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ เป็นดังตารางที่ 4.3 ซึ่งพบว่า ในพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้างมากมีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 92.72$) มากกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจาก คนรอบข้างน้อย ($\bar{x} = 83.76$) ผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 93.19$) มากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีน้อย ($\bar{x} = 84.57$) ผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมมาก มี

พฤติกรรมการวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 93.62$) มากกว่าผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมน้อย ($\bar{x} = 83.01$)

ผลการวิเคราะห์โดยใช้องค์ประกอบการวางแผนชีวิตแต่ละด้านเป็นตัวแปรตาม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระครั้งละตัวแปร ทั้ง 3 ตัวแปร คือ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม ที่ระดับนัยสำคัญ .001 และ .05 แต่ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครั้งละสองด้าน หรือครั้งละสามด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระเป็นดังตารางที่ 4.3 ซึ่งพบว่า ในพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษาที่ดี ($\bar{x} = 24.30$) มากกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวน้อย ($\bar{x} = 21.07$) ผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษาที่ดี ($\bar{x} = 24.39$) มากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีน้อย ($\bar{x} = 21.45$) ผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษาที่ดี ($\bar{x} = 24.99$) มากกว่าผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมน้อย ($\bar{x} = 20.33$) คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระครั้งละตัวแปร ทั้ง 3 ตัวแปร คือ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครั้งละสองด้าน หรือครั้งละสามด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระเป็นดังตารางที่ 4.3 ซึ่งพบว่า ในพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพที่ดี ($\bar{x} = 35.56$) มากกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวน้อย ($\bar{x} = 32.72$) ผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพที่ดี ($\bar{x} = 35.69$) มากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีน้อย ($\bar{x} = 32.99$) ผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพที่ดี ($\bar{x} = 35.56$) มากกว่าผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมน้อย ($\bar{x} = 32.85$) คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านครอบครัว แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระครั้งละตัวแปร ทั้ง 3 ตัวแปร คือ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการสอนเสริม ที่ระดับนัยสำคัญ .001 และ .01 แต่ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครั้งละสองด้าน หรือครั้งละสามด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระเป็นดังตารางที่ 4.3 ซึ่งพบว่า ในพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านครอบครัว ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านครอบครัวที่ดี ($\bar{x} = 32.86$) มากกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจาก

คนรอบข้างน้อย ($\bar{x} = 29.97$) ผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านครอบครัวที่ดี ($\bar{x} = 33.11$) มากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีน้อย ($\bar{x} = 30.13$) ผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านครอบครัวที่ดี ($\bar{x} = 33.08$) มากกว่าผู้ที่เห็นความสำคัญของการเข้ารับการสอนเสริมน้อย ($\bar{x} = 29.82$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรม
การวางแผนชีวิต ของกลุ่มนักศึกษาเปรียบเทียบตามสถานการณ์ทางสังคม

พฤติกรรมการวางแผนชีวิต และ องค์ประกอบ	การได้รับการสนับสนุน จากคนรอบข้าง		การมีแบบอย่างที่ดี		การเข้ารับการ สอนเสริม	
	มาก	น้อย	มาก	น้อย	มาก	น้อย
การวางแผนชีวิต (รวม)	92.72	83.76	93.19	84.57	93.62	83.01
ด้านการศึกษา	24.30	21.07	24.39	21.45	24.99	20.33
ด้านอาชีพ	35.56	32.72	35.69	32.99	35.56	32.85
ด้านครอบครัว	32.86	29.97	33.11	30.13	33.08	29.82

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนของตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน สาระสำคัญที่พบ คือ นักศึกษาที่มี
พฤติกรรมการวางแผนชีวิตที่ดีทั้งพฤติกรรมโดยรวม และพฤติกรรมแต่ละด้าน (ด้านการศึกษา
ด้านอาชีพ และด้านครอบครัว) คือ 1) นักศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้างมาก
2) นักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีมาก และ 3) นักศึกษาที่เข้ารับการสอนเสริมมาก

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา ที่มีจิต ลักษณะต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง ใน
รูปแบบที่สอง คือ การพิจารณาความแปรปรวนของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต ตามตัวแปรอิสระ
ที่เป็นจิตลักษณะ ซึ่งได้แก่ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต แล้วนำมาพิจารณาวางแผนเพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปได้อย่างดี ซึ่งกระบวนการวางแผนนั้น ได้ผ่านการคิดคำนึงถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดตามมาไม่ว่าจะเกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต และบุคคลได้เลือกปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และบุคลกรอบข้างของตนเอง โดยการดำเนินชีวิตที่ดีนั้น บุคคลความสามารถควบคุมตนเองให้เป็นผู้รู้จัก อดได้ รอได้ ในทุกๆ สถานการณ์ได้อย่างเป็นเลิศ การวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วย ข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 27 ถึง 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.59 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.40 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 46.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงกว่า 46.00 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ 46.00 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่ำ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการของบุคคลที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดในชีวิตให้ประสบความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ด้วยความทะเยอทะยาน มุมานะบากบั่น ฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ โดยไม่ย่อท้อ อดทน มีการวางแผนในการปฏิบัติงาน ตั้งระดับความหวังไว้สูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ และมีการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ ถ้าผลงานสูงกว่ามาตรฐานหรือเท่าเกณฑ์มาตรฐานก็ถือว่าประสบผลสำเร็จตามความคิดของตน ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จก็จะเกิดความกังวลใจแต่ก็ไม่ย่อท้อ พร้อมทั้งทำให้ใหม่ให้ประสบผลสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ การวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 34 ถึง 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.15 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.59 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 48.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงกว่า 48.00 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนน ตั้งแต่ 48.00 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

สุขภาพจิต หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกรู้สีกังวลจนเกินเหตุหรือการมีความวิตกกังวลน้อยในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร การวัดสุขภาพจิต ใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ แต่ละข้อความมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก

“จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 12 ถึง 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.55 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.70 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 39 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงกว่า 39.00 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากกว่า ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ 39.00 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อยกว่า

การวิเคราะห์ในประเด็นนี้จะทำการวิเคราะห์ในส่วนรวมของพฤติกรรม การวางแผนชีวิต จากนั้นจะวิเคราะห์แต่ละด้านของพฤติกรรม การวางแผนชีวิต ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านอาชีพ และ 3) ด้านครอบครัว

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรม การวางแผนชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรม การวางแผนชีวิต พิจารณาตามจิตลักษณะ 3 ประการ

พฤติกรรมการวางแผนชีวิต และองค์ประกอบ	จำนวน (คน)	ค่าเอฟ (F)							เปอร์เซ็นต์ทำนาย
		ลักษณะ	แรงจูงใจ	สุขภาพ	(ก) X (ข)	(ก) X (ค)	(ข) X (ค)	(ก) X (ข) X (ค)	
		มุ่ง	ใฝ่	จิต					
		อนาคต	สัมฤทธิ์						
		ควบคุมตนเอง							
		(ก)	(ข)	(ค)					
การวางแผน									
ชีวิต (รวม)	480	<1	50.08***	1.73	2.71	<1	<1	2.77	13.2
ด้านการศึกษา	480	<1	14.54***	<1	1.97	<1	<1	8.15***	06.0
ด้านอาชีพ	480	<1	98.95***	6.04**	4.81*	2.39	<1	<1	22.0
ด้านครอบครัว	480	<1	18.63***	<1	<1	<1	<1	<1	04.2

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 **มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์โดยใช้พฤติกรรม การวางแผนชีวิตโดยรวมเป็นตัวแปรตาม เมื่อจำแนกตามจิตลักษณะ ทั้ง 3 จิตลักษณะ คือ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเอง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต พบว่า คะแนนพฤติกรรม การวางแผนชีวิต แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระเพียง 1 ตัวแปร คือ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเอง และสุขภาพจิตแต่อย่างใด และไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครั้งละสองด้าน หรือครั้งละสามด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระ เป็นดังตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่

สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 93.72$) มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ($\bar{x} = 85.04$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมวางแผนชีวิตโดยรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรมวางแผนชีวิต ของกลุ่มนักศึกษาเปรียบเทียบตามจิตลักษณะ

พฤติกรรมวางแผนชีวิต และ องค์ประกอบ	ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเอง		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		สุขภาพจิต	
	สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ
การวางแผนชีวิต (รวม)	-	-	93.72	85.04	-	-
ด้านการศึกษา	-	-	24.21	21.91	-	-
ด้านอาชีพ	-	-	36.47	32.62	35.04	33.64
ด้านครอบครัว	-	-	33.03	30.51	-	-

ผลการวิเคราะห์โดยใช้องค์ประกอบการวางแผนชีวิตแต่ละด้านเป็นตัวแปรตาม พบว่า คะแนน พฤติกรรมวางแผนชีวิตด้านการศึกษา แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระเพียง 1 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และสุขภาพจิตแต่ประการใด และไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครึ่งละสองด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระ เป็นดังตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมวางแผนชีวิตด้านการศึกษาที่ดี ($\bar{x} = 24.21$) มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ($\bar{x} = 21.91$) คะแนน พฤติกรรมวางแผนชีวิตด้านอาชีพ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระครึ่งละตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001 และสุขภาพจิต ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แต่ไม่แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองแต่ประการใด และไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครึ่งละสามด้านแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระ เป็นดังตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมวางแผนชีวิตด้านอาชีพที่ดี ($\bar{x} = 36.47$) มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ($\bar{x} = 32.62$) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากกว่า มีพฤติกรรมวางแผนชีวิตด้านอาชีพที่ดี ($\bar{x} = 36.47$) มากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อยกว่า ($\bar{x} = 32.62$) คะแนนพฤติกรรมวางแผนชีวิตด้านครอบครัว แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระเพียง 1 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่

แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และสุขภาพจิตแต่ประการใด และไม่พบ
นัยสำคัญของความแปรปรวนในปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ครั้งละสองด้าน หรือสามด้าน
แต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่งตามตัวแปรอิสระ เป็นดังตารางที่ 4.5
พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านครอบครัวที่ดี ($\bar{x} = 33.03$)
มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ($\bar{x} = 30.51$)

การวิเคราะห์เมื่อใช้คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตแต่ละด้านเป็นตัวแปรตาม
พบว่า คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง
ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อ
ดำเนินการต่อโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)
ได้ผลดังตารางที่ 4.6

จากตารางที่ 4.6 พบคู่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 4 คู่ จาก 6 คู่
เมื่อแยกส่วนประกอบ และทอดผล ได้พบสาระสำคัญ คือ นักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพสูงกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคต
ควบคุมตนเองต่ำและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ขณะที่ นักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่ำ แต่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีการวางแผนชีวิตด้านอาชีพสูงกว่านักศึกษาที่มุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง
แต่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ พิจารณาตาม
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปร		จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(22)	(12)	(11)	(21)
					36.87	35.74	32.86	32.31
ลักษณะมุ่ง อนาคตฯ	แรงจูงใจฯ							
สูง	สูง	143	(22)	36.87	-	1.13	4.01*	4.56*
ต่ำ	สูง	76	(12)	35.74		-	2.88*	3.43*
ต่ำ	ต่ำ	148	(11)	32.86			-	.55
สูง	ต่ำ	113	(21)	32.31			-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางของตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต ที่ระดับนัยสำคัญ .001 เมื่อดำเนินการต่อโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ได้ผลดังตารางที่ 4.7

จากตารางที่ 4.7 พบคู่เปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2 คู่ จาก 28 คู่ ผลสำคัญที่พบ คือ นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา ($\bar{x} = 24.95$) สูงกว่าผู้มีจิตลักษณะทั้ง 3 ด้านต่ำ ($\bar{x} = 21.74$) และพบว่า ในนักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และสุขภาพจิตดี ถ้ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษายิ่งสูงกว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา พิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต

ตัวแปร			จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	222	121	112	122	221	111	211	212
ลักษณะ	แรง	สุขภาพ				24.95	24.49	23.39	23.03	23.02	21.74	21.72	21.09
มุ่ง	จูงใจ	จิต	(คน)										
อนาคต													
สูง	สูง	สูง	101	222	24.95	-	.46	1.56	1.92	1.93	3.21*	3.23	3.86*
ต่ำ	สูง	ต่ำ	45	121	24.49	-	-	1.10	1.46	1.47	2.74	2.77	3.40
ต่ำ	ต่ำ	สูง	54	112	23.39	-	-	-	.36	.37	1.64	1.67	2.30
ต่ำ	สูง	สูง	31	122	23.03	-	-	-	-	.01	1.29	1.31	1.94
สูง	สูง	ต่ำ	42	221	23.02	-	-	-	-	-	1.28	1.31	1.93
ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	94	111	21.74	-	-	-	-	-	-	.03	.66
สูง	ต่ำ	ต่ำ	46	211	21.72	-	-	-	-	-	-	-	.63
สูง	ต่ำ	สูง	67	212	21.09	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนของตัวแปรจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษา สาระสำคัญที่พบ คือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมวางแผนชีวิตที่ดีทั้งพฤติกรรมโดยรวมและพฤติกรรมแต่ละด้าน (ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านครอบครัว) คือ นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพที่ดี คือ 1) นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี 2) นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์สูง นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษาคือ นักศึกษาที่มีลักษณะ มุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิตสูง

2.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษาที่มีความพร้อม

สถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และลักษณะทางชีวสังคมต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่สาม คือ การพิจารณาความแปรปรวนของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต ตามตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร และ 1 กลุ่มตัวแปร คือ ความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปร ลักษณะทางชีวสังคม

ความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม เป็นองค์ประกอบของตัวแปรอิสระที่เป็นสถานการณ์ทางสังคม 3 ด้าน คือ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง การมีแบบอย่างที่ดี การเข้ารับการสอนเสริม นักศึกษาที่มีองค์ประกอบสถานการณ์ทางสังคมโดยรวม 3 ด้านสูง แสดงว่าเป็นนักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมมาก ส่วนนักศึกษามีองค์ประกอบสถานการณ์ทางสังคม 3 ด้านต่ำ แสดงว่าเป็นนักศึกษามีความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมน้อย

ความพร้อมทางจิตลักษณะ เป็นองค์ประกอบของตัวแปรอิสระที่เป็นจิตลักษณะ 3 ด้าน คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต นักศึกษาที่มีองค์ประกอบจิตลักษณะ 3 ด้านสูง แสดงว่าเป็นนักศึกษามีความพร้อมทางจิตลักษณะมาก ส่วนนักศึกษามีองค์ประกอบจิตลักษณะ 3 ด้านต่ำ แสดงว่าเป็นนักศึกษามีความพร้อมทางจิตลักษณะน้อย

ลักษณะทางชีวสังคม หมายถึง ตัวแปรที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวของนักศึกษา มี 5 ตัวแปร คือ เพศ แบ่งเป็น ชาย และหญิง อายุ แบ่งเป็นอายุน้อย (22-33 ปี) กับอายุมาก (34-66 ปี) การประกอบอาชีพ แบ่งเป็นประกอบอาชีพอิสระ และประกอบอาชีพในสำนักงาน สถานภาพสมรส แบ่งเป็น สมรส และ โสด สาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็นศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

ตัวแปรตามของการวิเคราะห์ คือพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และองค์ประกอบ 3 ด้าน โดยจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม พิจารณาความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และลักษณะทางชีวสังคม ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรวางแผนชีวิตของนักศึกษาโดยรวม
พิจารณาตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ
และลักษณะทางชีวสังคม

ความพร้อม ทาง สถานการณ์ (ก)	ความพร้อม ทางจิต ลักษณะ (ข)	ลักษณะทาง ชีวสังคม (ค)	ค่าเอฟ (F)				เปอร์เซ็นต์ ทำนาย
			(ก)X(ข)	(ก)X(ค)	(ข)X(ค)	(ก)X(ข)X(ค)	
98.88***	3.18	เพศ <1	5.62*	<1	<1	2.32	20.2
96.00***	3.24	อายุ <1	4.93*	<1	<1	<1	19.9
99.05***	3.70	การประกอบอาชีพ 4.15*	4.02*	<1	3.46	4.68*	21.6
107.19***	1.40	สถานภาพการสมรส 10.53***	7.06**	<1	1.61	5.04*	22.0
98.51***	2.15	สาขาวิชาที่ศึกษา 1.02	4.80*	<1	<1	3.06	20.5

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 **มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์โดยใช้พฤติกรรมกรวางแผนชีวิตโดยรวมเป็นตัวแปรตาม เมื่อจำแนกตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และลักษณะทางชีวสังคม พบว่า คะแนนพฤติกรรมกรวางแผนชีวิตโดยรวม แปรปรวนไปตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคมทุกครั้งของการวิเคราะห์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แต่ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนตามความพร้อมทางจิตลักษณะแต่ประการใด คะแนนพฤติกรรมกรวางแผนชีวิตโดยรวมแปรปรวนไปตามสถานภาพการสมรส ที่ระดับนัยสำคัญ .001 และแปรปรวนไปตามการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญ.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า นักศึกษาที่มีความพร้อมสถานการณ์ทางสังคมสูง มีพฤติกรรมกรวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 93.58$) มากกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมสถานการณ์ทางสังคมต่ำ ($\bar{x} = 82.86$) ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 4.9 นักศึกษาที่มีสถานภาพการสมรส มีพฤติกรรมกรวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 90.20$) มากกว่านักศึกษาที่เป็นโสด ($\bar{x} = 87.47$) นักศึกษาที่ประกอบอาชีพในสำนักงาน มีพฤติกรรมกรวางแผนชีวิตที่ดี ($\bar{x} = 89.51$) มากกว่านักศึกษาที่ประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{x} = 88.65$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมของกลุ่มเปรียบเทียบความพร้อม
สถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และลักษณะทางชีวสังคม

ความพร้อมทาง สถานการณ์		ความพร้อมทางจิต		ลักษณะทางชีวสังคม		
สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ			
93.58	82.86	-	-	-	-	-
93.58	82.86	-	-	-	-	-
93.58	82.86	-	-	การประกอบอาชีพ	อิสระ 88.65	สำนักงาน 89.50
93.58	82.86	-	-	สถานภาพการสมรส	สมรส 90.20	โสด 87.47
93.58	82.86	-	-	-	-	-

การวิเคราะห์เมื่อใช้คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมเป็นตัวแปรตาม พบว่าคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง ระหว่างความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม กับ ความพร้อมทางจิตลักษณะทุกครั้งของการวิเคราะห์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ถึง .01 และ เมื่อดำเนินการต่อโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ได้ผลดังตารางที่ 4.10

จากตารางที่ 4.10 พบคู่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 5 คู่ จาก 6 คู่ เมื่อแยกส่วนประกอบและทดสอบ ได้พบสาระสำคัญ คือ นักศึกษาที่พร้อมทางสถานการณ์สูง และพร้อมทางจิตลักษณะสูง มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่พร้อมทางสถานการณ์ต่ำ และพร้อมทางจิตลักษณะต่ำ ขณะที่ นักศึกษาที่พร้อมทางสถานการณ์สูง ถ้ามีความพร้อมทางจิตลักษณะสูง มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมทางจิตลักษณะต่ำ

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม พิจารณาตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม และความพร้อมทางจิตลักษณะ

ตัวแปร		จำนวนคน	รหัส		(22)	(21)	(11)	(12)
				ค่าเฉลี่ย	95.22	91.03	83.13	82.39
ความพร้อม สถานการณ์	ความพร้อม จิตลักษณะ							
สูง	สูง	167	(22)	95.22	-	4.18*	12.01*	12.83*
สูง	ต่ำ	108	(21)	91.03	-	-	7.91*	8.65*
ต่ำ	ต่ำ	131	(11)	83.13	-	-	-	.74
ต่ำ	สูง	74	(12)	82.39	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และสถานภาพการสมรส ทุกครั้งของการวิเคราะห์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และการประกอบอาชีพ ทุกครั้งของการวิเคราะห์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และ เมื่อดำเนินการต่อโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ได้ผลดังตารางที่ 4.11 - 4.12

จากตารางที่ 4.11 พบคู่เปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 10 ผลสำคัญ ซึ่งผลสำคัญที่พบ คือ 1,2) นักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูงและมีความพร้อมทางจิตลักษณะสูง มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ต่ำ 3) นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูงแต่มีความพร้อมทางจิตลักษณะต่ำ มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์และความพร้อมทางจิตลักษณะต่ำ 4) นักศึกษาที่เป็นโสดที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูงแต่มีความพร้อมทางจิตลักษณะต่ำ มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ต่ำแต่มีความพร้อมทางจิตลักษณะสูง 5) นักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูง มีความพร้อมทางจิตลักษณะสูง และมีสถานภาพสมรส มีพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์และจิตลักษณะต่ำ

๑) นักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์สูง ที่ประกอบอาชีพอิสระ มีพฤติกรรมวางแผนชีวิต โดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ต่ำ ที่ประกอบอาชีพสำนักงาน

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม พิจารณาตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และสถานภาพการสมรส

ตัวแปร			จำนวน (คน)	รหัส	ค่า เฉลี่ย	222	221	212	211	122	112	111	121
สถาน การณ์	จิต ลักษณะ	สถาน ภาพ				96.03	94.04	93.07	89.07	85.27	83.17	83.08	77.93
สูง	สูง	สมรส	99	222	96.03	-	1.99	2.95	6.96*	10.76*	12.86*	12.95*	18.10*
สูง	สูง	โสด	68	221	94.04	-	-	.97	4.97	8.78*	10.88*	10.96*	16.11*
สูง	ต่ำ	สมรส	53	212	93.07	-	-	-	4.00	7.81	9.91*	10.00*	15.14*
สูง	ต่ำ	โสด	55	211	89.07	-	-	-	-	3.80	5.91	5.99	11.14*
ต่ำ	สูง	สมรส	45	122	85.27	-	-	-	-	-	2.10	2.18	7.33
ต่ำ	ต่ำ	สมรส	72	112	83.17	-	-	-	-	-	-	.08	5.24
ต่ำ	ต่ำ	โสด	59	111	83.08	-	-	-	-	-	-	-	5.15
ต่ำ	สูง	โสด	29	121	77.93	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม พิจารณาตาม ความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะและการประกอบอาชีพ

ตัวแปร			จำนวน (คน)	รหัส	ค่าเฉลี่ย	222	221	212	211	122	111	112	121
สถาน การณ์	จิต ลักษณะ	การ ประกอบ อาชีพ				92.90	89.90	85.90	84.41	81.78	80.13	83.08	77.93
สูง	สูง	สำนักงาน	64	222	96.69	-	2.38	3.79	6.79	10.79*	12.27*	14.91*	16.56*
สูง	สูง	อิสระ	103	221	94.31	-	-	1.41	4.42	8.41	9.89*	12.53*	14.18*
สูง	ต่ำ	สำนักงาน	41	212	92.90	-	-	-	3.01	7.01	8.48*	11.12*	12.77*
สูง	ต่ำ	อิสระ	67	211	89.90	-	-	-	-	3.10	5.48	8.11*	9.76*
ต่ำ	สูง	สำนักงาน	29	122	85.90	-	-	-	-	-	1.48	4.11	5.76
ต่ำ	ต่ำ	อิสระ	67	111	84.41	-	-	-	-	-	-	2.64	4.28
ต่ำ	ต่ำ	สำนักงาน	64	112	81.78	-	-	-	-	-	-	-	1.65
ต่ำ	สูง	อิสระ	45	121	80.13	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.4 ผลการเปรียบเทียบการทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตของศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการเปรียบเทียบการทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยการวิเคราะห์สมการทำนาย ซึ่งจะใช้ตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด 6 ตัวแปรในชุดที่หนึ่ง มี 3 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นสถานการณ์ทางสังคม คือ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดี และการเข้ารับการส่งเสริม ชุดที่สองมี 3 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นจิตลักษณะ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต ชุดที่สาม มี 6 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นการรวมชุดที่หนึ่งกับชุดที่สองเข้าด้วยกัน ตัวแปรทุกตัวมีค่าต่อเนื่อง จุดมุ่งหมายคือเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่สามว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่หนึ่ง หรือชุดที่สองตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างเท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) วิเคราะห์ทั้งแบบรวม (Total) และ แบบก้าวหน้า (forward) ของตัวทำนายครั้งละชุดต่อตัวถูกทำนาย (พฤติกรรมการวางแผนชีวิต) โดยกระทำทั้งพฤติกรรมโดยรวม และพฤติกรรมที่เป็นองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านอาชีพ และ 3) ด้านครอบครัว ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 เปอร์เซ็นต์ทำนายรวม และตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต โดยตัวทำนาย กลุ่มสถานการณ์ทางสังคม 3 ตัวแปร วิเคราะห์โดยรวมและแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต

พฤติกรรมการวางแผนชีวิตและองค์ประกอบ	เปอร์เซ็นต์ทำนายรวม	ตัวทำนายที่สำคัญ	ค่าเบต้าของตัวทำนายที่สำคัญ
การวางแผนชีวิต (รวม)	33.0	3,2,1	.35,.21,.19
การศึกษา	29.5	3,2	.44,.21
อาชีพ	23.6	2,3,1	.23,.23,18
ครอบครัว	15.6	1,3,2	.20,.17,13

ตัวแปรทำนายชุดที่ 1 1: การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว 2: การมีแบบอย่างที่ดี
3: การเข้ารับการส่งเสริม

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ตัวทำนายนชุดที่ 1 ซึ่งมี 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรทางสถานการณ์ทางสังคม 3 ด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมของนักศึกษา ได้ 33.0 % ตัวทำนายที่สำคัญคือ การเข้ารับการสอนเสริม การมีแบบอย่างที่ดี และการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว (ค่า β เท่ากับ .35,.21,.19 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาการทำนายพฤติกรรมการวางแผนแต่ละด้านของนักศึกษา พบว่า พฤติกรรมด้านที่ทำนายด้วยตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม 3 ตัวแปรได้สูงสุด คือ ด้านการศึกษา 29.5% ตัวทำนายสำคัญ คือ การเข้ารับการสอนเสริม และการสนับสนุนจากครอบครัว (ค่า β เท่ากับ .44,.21 ตามลำดับ) พฤติกรรมด้านที่ทำนายได้ต่ำสุด คือ ด้านครอบครัว 15.6 ตัวทำนายสำคัญ คือ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว การเข้ารับการสอนเสริม และการมีแบบอย่างที่ดี (ค่า β เท่ากับ .20,.17,.13 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.14 เปอร์เซ็นต์ทำนายรวม และตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต โดยตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะ 3 ตัวแปร วิเคราะห์โดยรวมและแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต

พฤติกรรมการวางแผนชีวิตและองค์ประกอบ	เปอร์เซ็นต์ทำนายรวม	ตัวทำนายที่สำคัญ	ค่าเบต้าของตัวทำนายที่สำคัญ
การวางแผนชีวิต (รวม)	20.1	5	.45
การศึกษา	07.6	5	.28
อาชีพ	27.7	5	.53
ครอบครัว	10.2	5	.32

ตัวทำนายนชุดที่ 2 4: ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง 5: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 6: สุขภาพจิต

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ตัวทำนายนชุดที่ 2 ซึ่งมี 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรทางจิตลักษณะ 3 ด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมของนักศึกษา ได้ 20.1 % ตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่า β เท่ากับ .45) เมื่อพิจารณาการทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตแต่ละด้านของนักศึกษา พบว่า พฤติกรรมด้านที่ทำนายด้วยตัวแปรจิตลักษณะ 3 ตัวแปรได้สูงสุด คือ ด้านอาชีพ คือ 27.7% ตัวทำนายสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่า β เท่ากับ .53) พฤติกรรมด้านที่ทำนายได้ต่ำสุด คือ ด้านการศึกษา คือ 07.6% ตัวทำนายสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่า β เท่ากับ .28)

ตารางที่ 4.15 เปอร์เซ็นต์ทำนายนรวม และตัวทำนายนที่สำคัญของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต โดยตัวทำนายนสถานการณืทางสังคม และกลุ่มจิตลักษณะรวม 6 ตัวแปร วิเคราะห์โดยรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต

พฤติกรรมการวางแผนชีวิตและองค์ประกอบ	เปอร์เซ็นต์ทำนายนรวม	ตัวทำนายนที่สำคัญ	ค่าเบต้าของตัวทำนายนที่สำคัญ
การวางแผนชีวิต (รวม)	38.2	3,5,2,1	.31,.26,.16,.15
การศึกษา	29.8	3,2,5	.43,.18,.10
อาชีพ	36.4	5,3,2,1	.40,.17,.14,.10
ครอบครัว	18.1	1,5,3	.23,.20,.15
ตัวทำนายน 1: การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง 2: การมีแบบอย่างที่ดี 3: การเข้ารับการสอนเสริม			
4: ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง 5: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 6: สุขภาพจิต			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ตัวทำนายนชุดที่ 3 เป็นตัวแปรทางสถานการณืทางสังคม และจิตลักษณะ จากตัวทำนายนชุดที่ 1 และชุดที่ 2 รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมของนักศึกษาได้ 38.2 % ตัวทำนายนสำคัญ คือ การเข้ารับการสอนเสริม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีแบบอย่างที่ดี และการได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง (ค่า β เท่ากับ .31,.26,.16,.15 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาการทำนายนพฤติกรรมการวางแผนชีวิตแต่ละด้านของนักศึกษา พบว่า พฤติกรรมด้านที่ทำนายนด้วยตัวแปรสถานการณืทางสังคม และจิตลักษณะ จากตัวทำนายนชุดที่ 1 และชุดที่ 2 รวมเป็น 6 ตัวแปร ได้สูงสุด คือ ด้านอาชีพ โดยทำนายได้ 36.4 % ตัวทำนายนสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเข้ารับการสอนเสริม การมีแบบอย่างที่ดี และการได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง (ค่า β เท่ากับ .40,.17,.14,.10 ตามลำดับ) พฤติกรรมด้านที่ทำนายนได้ต่ำสุด คือ ด้านครอบครัว โดยทำนายได้ 18.1 % ตัวทำนายนสำคัญ คือ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเข้ารับการสอนเสริม (ค่า β เท่ากับ .23,.20,.15 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม และแต่ละด้านของพฤติกรรมการวางแผนชีวิต โดยตัวทำนาย 3 ชุด 6 ตัวแปร

พฤติกรรมการวางแผนชีวิตและองค์ประกอบ	เปอร์เซ็นต์ทำนายรวม			
	ตัวทำนายชุดที่ 1 (สถานการณ์ฯ)	ตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะ)	ตัวทำนายชุดที่ 3 (ชุดที่ 1 + ชุดที่ 2)	เปอร์เซ็นต์ แตกต่าง
การวางแผนชีวิต (รวม)	33.0	20.1	38.2	5.2*
การศึกษา	29.5	07.6	29.8	0.3
อาชีพ	23.6	27.7	36.4	8.7*
ครอบครัว	15.6	10.2	18.1	2.5

*เปอร์เซ็นต์ทำนายที่แตกต่างมากกว่า 5%

ตัวทำนายชุดที่ 1 1: การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง 2: การมีแบบอย่างที่ดี 3: การเข้ารับการสอนเสริม

ตัวทำนายชุดที่ 2 4: ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง 5: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 6: สุขภาพจิต

ตัวทำนายชุดที่ 3 ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 รวมกัน

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายชุดที่ 3 กับชุดที่ 1 และ 2 ของพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวม พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 ซึ่งมี 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรสถานการณ์ทางสังคม (การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง การมีแบบอย่างที่ดี การเข้ารับการสอนเสริม) ตัวทำนายชุดที่ 2 ซึ่งมี 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรจิตลักษณะ (ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต) ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตโดยรวมของนักศึกษาได้ดีกว่าชุดที่ 1 และ 2 ได้เกินกว่า 5%

เมื่อพิจารณาการทำนายพฤติกรรมการวางแผนชีวิตแต่ละด้าน พบว่า มีเพียง 1 ด้าน คือ พฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ ที่ตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2 โดยลำพังเกินกว่า 5% ซึ่งผลดังกล่าวแสดงว่าสมมติฐานข้อ 3 ได้รับการสนับสนุนทั้งพฤติกรรมโดยรวม และพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทำนายความสำเร็จในการศึกษา ด้วยพฤติกรรมการวางแผนชีวิต ของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการทำนายความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยการวิเคราะห์ ใช้ตัวทำนาย 3 ตัวแปร คือ การวางแผนชีวิตด้านการศึกษา การวางแผนชีวิตด้านอาชีพ และการวางแผนชีวิตด้านครอบครัว ตัวแปรทุกตัวมีค่าต่อเนื่อง ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 เปอร์เซนต์ทำนายรวม และตัวทำนายที่สำคัญของความสำเร็จในการศึกษา

ตัวทำนาย	ค่าเบต้าของตัวทำนายที่สำคัญ (β)	เปอร์เซนต์ทำนายรวม
การวางแผนชีวิตด้านการศึกษา	.13	11.7
การวางแผนชีวิตด้านอาชีพ	.26	
การวางแผนชีวิตด้านครอบครัว	-	

ตัวแปรตาม ความสำเร็จในการศึกษา

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ตัวทำนาย 3 ตัวแปร คือ การวางแผนชีวิตด้านการศึกษา การวางแผนชีวิตด้านอาชีพ และการวางแผนชีวิตด้านครอบครัว สามารถทำนายความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาได้ 11 % ตัวทำนายที่สำคัญคือ การวางแผนชีวิตด้านอาชีพ และการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา (ค่า β เท่ากับ .26, .13 ตามลำดับ)

ผลที่พบส่วนนี้ กล่าวได้ว่า พฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ และพฤติกรรมการวางแผนชีวิตด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพฤติกรรมทั้งสองด้านนี้ รวมกันทำนายความสำเร็จในการศึกษาได้ร้อยละ 11.7